

אור הרשב"י

גורלך, ויען ר' יוסי ויאמר קדישין עילאין דבריכם טובים ונכונים אבל חם לבי בקרבי בראותי שכנית עוזו מושפלת וקנאתי לציון קנאה גדולה.

וה' הטוב בעיניו יעשה ואם יקטלני לו איחל לא אסיר מחשבתי ממנו ואתם מלאכי עליון חזקוני במיטב הגיון והיה לי לזכרון ולא אסור ימין ושמאל ובמחתי בשמו הגדול שלא יהיה לי פוקה ומכשולי אחרי כן פתח אכתריא"ל המלאך ואמר דע לך כי מצד אחד כנגדי יש לו לסמא"ל שתי מחיצות חזקות אחת חומת ברזל מהארץ עד לשמים ואחת מחיצה גדולה של ים אוקיאנוס זה הים גדול ורחב ידים וכן גם כן ענה המלאך מטטרו"ן כי מצדו ונגדו יש לו לסמא"ל מחיצה מהר גדול של שלג וראשו מגיע השמימה אל הר שעיר ועתה שים עיניך ולבך לבל אשר נאמר אליך וחזק ואמץ כי אתה צריך להשפיל ולהעביר אלו השלש מחיצות כדי לעלות על הר שעיר הוא אדום לשפוט את הר עשו וזה אשר תעשה בצאתך מזה המקום שים דרכך ולך דרך הר שעיר ושם אנו קודמים לפניך בהר שעיר למעלה וכל אשר תעשה אתה למטה כפי אשר נאמר לך כן נעשה למעלה ודיוקן נשמתך למעלה עמנו בכל פעולותיך אשר תעשה אתה למטה כן תעשה נשמתך למעלה.

ולכן היוהר והשמר ולא תשכח דבר מכל אשר נאמר לך והיה בבואך דרך הר שעיר תזהר בקדושה ובמיעוט אכילה וביחודים כאשר עשיתם עד עתה כי כבר נשמתכם

עלתה במעלה שכמעט אתם בנדר מלאכים ונשכח מכם דרכי העולם ובוזה תתמידו ולא תפרד מחשבתכם מן המושכלות אפילו רגע אחד והנה שם בדרך יצאו עליכם כת גדול של כלבים שחורים והם כתות של סמא"ל אשר שלח לבלבל כוונתכם ולא תפחדו ותזכירו עליהם שם של הוי"ה במילוי ההי"ן שהוא כמנין ב"ן וכמנין כל"ב ותכוונו בניקודו וביחודו ויברחו מפניכם ומשם תלכו לעלות להר ותמצאו הר גדול של שלג עד לשמים ואין דרך לנמות ימין ושמאל ותזכירו שם היוצא מפסוק הבאת עד אוצרות שלג הנודע לך צירופו וניקודו ויעקר ההר ממקומו ותזכיר השם של תשלג בצלמון כאשר אתה יודע בצירופו וניקודו ויתבטל ההר ממקומו לגמרי ותלך באלו הכוונות בידך ולא תזוז מחשבתך עד אשר תגיע למחיצה האחרת של ים אוקיאנוס אשר גליו יעלו עד לשמים ותזכיר עליו שמות היוצאים מהמזמור הבו לה' בני אלים' עם הזכרות שלו ככתבם ונקודותם וצירופם ומקורם ותתיבש ותעבור ביבשה ואחרי כן תלך ותמצא חומה גדולה של ברזל מן הארץ עד לשמים ותקח בידך סכין ותכתוב עליו שם היוצא מפסוק חרב לה' ולגדעון עם ניקודו ומקורו ותחתוך בסכין בתוך הברזל ותעשה פתח ותכנס והזהרו שתחזיקו בפתח עד אשר תעבור אתה ותלמידך שלא תסגר יען כי אחרי אשר תעבורו יחזור הפתח ויסגר ואחרי כן תלכו ותגיעו עד הר שעיר ובאותו הפעם אנו

אור הרשב"י

משליכים לסמא"ל ממקומו וכבר הוא בידך
 'מסר ואז יהיה בידך מוכן שם המפורש
 כתוב וחרות על טס של עופרת וכן יהיה לך
 טס אחר ותכתוב עליו חרות שם היוצא
 מפסוק של זכריה ויאמר זאת הרשעה וישלך
 אותה אל תוך האיפה וישלך את אבן
 העופרת אל פיה.

ותכתוב השם היוצא מהפסוק עם ניקודו
 ומקורו ואחר כן תלך בכל אות נפשך בהר
 שעיר ושם תמצא סמא"ל הרשע וזוגתו לילית
 ותחפש אחריהם כי הם ברחו מפניך ונחבאו
 בחורבה אחת ותמצא אותם בדמות שני
 כלבים שחורים זכר ונקבה ותקרב אליהם
 ולא תפחד מהם ותשים על הכלב הזכר הטס
 של שם המפורש ועל הנקבה הטס האחר
 ומיד תשים חבל או שלשלת בצוארם והטסים
 עליהם והם יבואו אחריך עם כל סיעתם ואז
 חפץ ה' כבר עלה בידך ותביא אותו לדין על
 הר שעיר שעברת ושם יתקע בשופר גדול
 ויתגלה המשיח ויעביר רוח הטומאה מן
 הארץ והקב"ה ישחוט אותו לפני הצדיקים
 ותהיה גאולה שלימה והיתה לה' המלוכה אם
 את הדבר הזה תעשה על מתכונתו אשריך
 ומה טוב חלקך מה נעים גורלך אך היוזהר
 והשמר בכוונות האמורות אתה ותלמידריך
 ולא תפסיק מהכוונות אפילו רגע וגם היוזהר
 מאוד כי כאשר יהיו בידך סמא"ל וזוגתו
 ויבכו ויתחננו שתתן להם דבר מה לאכילה
 או לשתייה או איזה מזון לקיום גופו לא תשמע
 להם ולא תתן שום דבר כי יחנן קולו אל

תאמן בו והיוזהר מאד על זה וגם על הכוונות
 כי אפילו שיהיה בידך אז צריך שמירה גדולה
 מאוד ולא תגרע דבר מכל אשר אמרנו וה'
 יהיה בכסלך ושמור רגליך מלכד אל המסע
 ואחר כן עלו שני המלאכים הקדושים בסערה
 השמים.

ור' יוסי רואה וכורע ומשתחוה אבל תלמידיו
 עדיין היו נופלין על פניהם ולא יכלו להרים
 ראשם עד אשר עלו וכאשר עלו המלאכים גם
 הם קמו בשמחה רבה ואחרי אשר עלו
 המלאכים קמו ר' יוסי ותלמידיו בזריזות
 ויסדרו סדר השמות והאזכרות והכוונות
 אשר צוו והשני טסי העופרת וישמו פניהם
 דרך הר שעיר והנה בדרך והנה לקראתם
 כתות כתות כלבים שחורים ויקומו עליהם
 ויסובו עליהם מכל צד ומיד הזכירו השם
 אשר נצטוו ויפוצו הכלבים מעליהם ויברחו
 ולא נראו עוד ואחר כן הלכו הלוך ועולים עוד
 כמו מהלך יום ויהי לעת ערב מצאו הר גדול
 של שלג עצום מאד מן הארץ עד לשמים ומיד
 נתחזקו בשמות ובצירופים הנז"ל ויעקר
 ממקומו ובצירוף האחר הנז"ל נתבטל לגמרי
 וילינו שם בלילה ההוא ואחרי כן בבוקר
 השכימו והלכו שני ימים אחרים וביום
 השלישי בעלות השחר והנה לפניהם ים גדול
 ורחב ידים אשר היה הולך וסוער וגליו עולים
 עד לשמים ומיד הזכירו השמות כנז"ל ויעברו
 בתוך הים ביבשה.

ובחצי היום הגיעו לחומת הברזל הגדולה מן
 הארץ עד לשמים ויקח ר' יוסי הסכין אשר

אור הרשב"י

כתב עליו כנז"ל ויחתוך בחומת הברזל אשר
היתה עוביה טפח ויעש בה פתח ויחזיקו את
הפתח עד אשר עברו כל החמשה תלמידים
ובעת עוברים נתעצל אחד מן התלמידים אשר
היה אחרון ונשמט הדלת מיד ר' יוסי ונסגר
על רגל התלמיד ונלכד רגלו ויצעק מורי ורבי
הצילני כי נלכדה רגליו, מיד הוציא ר' יוסי
הסבין וחתך בברזל סביב רגלו ויעבור
והדלת חזר במקומו ויעלו לראש הר שעיר
וילכו משם עד עת ערב וימצאו בקעה והנה
שם כמה חורבות וישמעו קול כלבים צועקים
ויבואו לתוך החורבה והנה שם נחבאים שני
כלבים שחורים גדולים מאד זכר ונקבה
וכאשר קרבו אליהם ויקפצו עליהם לבלוע
אותם והיה ביד ר' יוסי הטסים.

ומיד הרגיש כי הוא סמא"ל ולילית ויושט ידו
הימנית ויתן הטם בצואר הכלב הזכר
והשמאלית על צואר הנקבה ותלמידיו בידם
חבלים ויקשרו אותם והטסים עליהם ומיד
כאשר ראו כי כלתה אליהם הרעה נפשמו
מצורת כלב ונתלבשו בצורתם כצורת אדם
ולחם כנפים ומלא עינים כמו אש בוערה
ויתחננו ויבקשו מן ר' יוסי ליתן להם לחם
ומים להתקיים ולעמוד ויאמר לו אדוני עתה
הנה אנחנו עם כל מחנותינו כפופים ואסורים
בידיך ואין כוח עוד ועשה בנו כטוב
בעיניך רק תן לנו במה לחיות בו כי הושלכנו
ממחיצתינו אשר היינו נזונים מזון השכינה
מאחרי הפרגוד ועתה למה נמות תן לנו מזון
לחיותנו עד בואינו אל שעיר' וימאן ר' יוסי

כאשר צווה ולא רצה לתת להם מאומה
הכשלון ויהי המה הולכים בדרך ר' יוסי עם
תלמידיו שמחים וטובי לב ופניהם פני להבים
וסמא"ל ולילית עם כל מחניהם הולכים
ובוכים וישמח ר' יוסי והתחיל לזוז דעתו
עליו ויאמר מי האמין לשמועתינו שהיו
אומרים שלא יעלה בדינו והנה זה היום
ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגויים ה'
מלך.

אז ענה סמא"ל ויאמר ידעתי כי יכול תוכל
ולא יבצר ממך מזימה, ויבכה בכיה גדולה
ויאמר אדוני מה תפחד ממני ומכל מחנותי
אין לנו עוד שום כוח וחוזק והננו כולנו תחת
ידיך לעשות רצונך אנא יותן לנו דבר מה
להחזיק רוחינו כי במה נעמוד ונתקיים עד
בואינו שמה, וימאן ר' יוסי ויאמר לא אתן
מאומה, כאשר צווה ויהי בבואם קרוב להר
שעיר לקח ר' יוסי בידו קורט לבונה להריח
בה ויאמר סמא"ל ואם לא תתן לי אכילה תן
לי מעט מזה הלבונה אשר בידיך להריח בה'
ויושט ר' יוסי את ידו ויתן לו מעט מהלבונה
אשר בידו ויוציא סמא"ל ניצוץ אש מפיו
וישרוף את הלבונה ועודינה ביד ר' יוסי ויעל
עשנה לאף סמא"ל וינתק את המוסרות
והחבלים וישלך מעליו את טסי העופרת
ויתגבר הוא עם חיילותיו ויפגעו בתלמידים
וימותו מהם שנים מיד מקול התרועה אשר
הריע סמא"ל וחיילותיו ושנים אחרים נפגעו
ויצאו מדעתם ונשאר ר' יוסי לבדו הוא
ותלמיד אחד והוא עייף ויגע ומשתומם ולא

אור הרשב"י

ידע כי בנפשו נתן לו הלבונה והקטיר לפניו באופן שעשה אותו ע"ז ונתבטלו כחות הקדושה שבטסי העופרת ע"י הקטורת ובעונות לא שמר דברי המלאכים ובאותו רגע היה כל ההר עשן חושך ואפילה ובת קול יצאת ואמרה אוי לך יוסי ואוי לנשמתך שלא שמרת אשר צוותה ועבדת ע"ז והקטרת קטרת לסמא"ל והנה הוא רודף אחריך למורדך מן העולם הזה ועולם הבא והתלמיד האחד נשאר עם ר' יוסי עיף ויגע וחלש והגיע עד שערי מות וישבו שם תחת אילן אחד כמו שתי שעות וינוחו ואחר כך קברו השני תלמידים והלך לו ר' יוסי עם תלמידו האחד לחזור לדרכם ונהפכו תואר פניהם משונים ירוקים וחלשים ביותר והשנים האחרים נכנס בהם שד וברחו והלכו להם אשר לא נודע באיזה מקום הלכו עד כי לבסוף באו לעיר צפת אחר חודש ימים ומתו בקרוב מחמת הצער שהיו מצערים אותם השדים ואחרי זאת הגיע ר' יוסי לעיר צידון ושם ישב ויצא לתרבות רעה כיון שראה שלא נעשתה עצתו ובפרט ששמע הבת קול נתיאש מן העולם הבא ואחר שראה שכלתה אליו הרעה השליך עצמו לים ומת.

ואני התלמיד החמישי נשארתי לבדי מוטל על ערש דוי כל ימי ואין רפואה למכתי וכל איברי מרתתין ואין לי מנוחה מן השדים וכתבתי זה המעשה לזכרון והי ירחם עלי ויאמר לצרותי די כה דברי התלמיד יאודה מאיר אשר היה במעשה הגדול הנזכר מר

יוסי דילה ריינא ע"כ המעשה מספר דברי יוסף סופו של רבי יוסי דילה ריינא. והנה רבינו המהרש"ו בספר החזיונות תוספות וליקוטים סוף נספח א' כתב ר' יוסף די ליריינה נתגלגל בכלב שחור על שנשתמש בקבלה מעשית והקטיר לעבודה זרה כנודע במעשה ההוא שהוריד לאמון מנוא וכן הזכיר המהרש"ו את רבי יוסף דילה ריינה בספרו שערי קדושה ח"ג שער ו' וכתב שם כי על ידי קבלה מעשית האדם מאבד נפשו וקבלה היא בידנו שהמתעסק בקבלה מעשית יהיה עני או הוא או זרעו או יחלה בחלאים או הוא או זרעו או ישתמד הוא או זרעו.

ואילו רבי יהודה חלאווה בספרו צפנת פענח הובא בספונות י"ז עמוד י' הביא שקודם שנתגלגל ר' יוסף בכלב שחור היה מגולגל בשפחה גויה אחת במערב וכה כתב ראינו בעינינו ושמענו גם כן מעדים נאמנים על פי שנים עדים שפעם אחת במערב היתה שם שפחה גויה בריאה ופתע פתאם נפלה לארץ בחולי הנופל והיתה מדברת דברים ענינים נפלאים עד שביקשו יהודי אחד מאותם היודעים השבעת השדים והרוחות והשטנים והמזיקים והשביע לאותו הרוח שנכנס באותה גויה שיאמר מי הוא ושיצא משם והשיב הרוח שהוא בגוף הגויה שיניחוהו במנוחה בגוף הגויה שעכשיו בא מן הדרך עיף ויגע ונכנס בגוף אותה גויה והשביעוהו שיאמר מי הוא והשיב ואמר שהוא נפש יוסף דילה ריינה שנענש ונטרד מבית דין של